

[Kofod-Svendsen]

hovsaforslag, som regeringen har spillet ud med. Dem vil vi ikke medvirke til gennemførelse af.

Sådan som jeg har forstået regeringspartiernes ordførere, er de vist også klar over, at disse forslag kommer til at oversomme. Så får vi nogle nye forslag. Kommer de i den rigtige helhedsammenhæng, vil vi gerne se positivt på dem, men vel at mærke hvor den sociale balance er sikret, hvor muligheden for opsparing bliver fremmet; der skal tilskyndes til flere investeringer.

Hvordan vi kunne tænke os detaljerne i den kommende skattelovgivning, skal jeg ikke her komme ind på, men alt dette er forudsætninger for, at man også kan vurdere det, som er lagt frem her. Isoleret duer det ikke.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg er beklageligvis i den situation, at jeg ikke er i stand til at takke et flertal for tilslutningen til forslaget. Det synes jeg er uheldigt – det skal jeg vende tilbage til i nogle bemærkninger senere – men under alle omstændigheder vil jeg gerne takke regeringspartiernes ordførere for tilslutningen og Fremskridtspartiet for en delvis tilslutning. Derefter skal jeg forsøge at svare på nogle af de konkrete spørgsmål, der er rejst, og så afslutte med nogle mere generelle bemærkninger.

Man må jo nok erkende, at vi har været langt omkring under denne debat. Jeg skal prøve at holde mig til de ting, der vedrører det forslag, der står på dagsordenen, og dets generelle konsekvenser.

Hr. Nyrup Rasmussen brugte meget tid på at give indtryk af, at man ikke kunne stole på regeringen, når den indgik aftaler, og det er jo noget, man skal være meget påpasselig med hensyn til. Jeg lægger kolossalt meget vægt på, at man skal holde aftalerne, og jeg mener også, at hr. Nyrup Rasmussen prøver at trække disse ting ud i det ekstreme.

Vi har meget debat for øjeblikket, synes jeg, i Folketinget om, hvorvidt man holder aftaler eller ikke holder aftaler, og det er efterhånden, som om alt er aftaler og intet i virkeligheden kan ændres. Det er jo ikke tilfældet. Jeg har altid oplevet det sådan, at når man forhandler sig frem til en løsning på et eller andet område, når man har det nede på et stykke papir og man erklærer, at nu har parterne indgået forlig, så har

man indgået et forlig, og så skal det holdes, men det er jo ikke sådan, at det så kan overføres til en lang række andre enkeltområder.

Hr. Nyrup Rasmussen nævnte tre, og jeg skal kommentere alle tre.

Punkt 1: Finanslovsaftalen fra december 1987. Dengang indgik den daværende regering som bekendt en aftale om at regulere folkepensionerne, regulere dagpengene med 7 + 3 pct. – det er vist den rigtige måde at udtrykke det på. Den omstændighed, at vi blev enige om denne regulering for finansloven for 1988, kan dog ikke forhindre KVR-regeringen i i 1989 at forhindre en ny regulering. Det er jo det, der sker. Forslaget bygger alene på at fjerne den 2½ pct.s regulering, som blev gennemført i forbindelse med finanslov 1989, og derfor er der naturligvis intet angreb på den aftale, som den tidligere regering indgik med Socialdemokratiet i december 1987.

Hr. Nyrup Rasmussen nævner så som punkt 2 forliget om arbejdstilbudsordningen. Jeg har meget svært ved at se, hvordan det får relation til denne sag, men jeg har alligevel for en ordens skyld prøvet at finde den pressemeddelelse frem, som Socialdemokratiet udsendte dengang, og hvori man redegjorde for forliget, men hvor man også pointerede, hvad man var blevet enig med regeringen om at den ikke måtte gøre. Det synes jeg er vigtigt i denne sammenhæng. Der står i pressemeddelelsen fra den 6. september 1988:

»I aftalen indgår endvidere, at regeringen ikke i folketingssamlingen 1988/89 vil søge forhøjet medlemskontingentet til arbejdsløsheds-kasserne og heller ikke vil fremsætte forslag om ændring af dagpengesystemet gennem indførelse af bloktilskud til arbejdsløsheds-kasserne.«

Det er oven i købet pointeret, hvad regeringen er forpligtet til ikke at gøre. Derfor mener jeg, at det er en uberettiget kritik, hr. Nyrup Rasmussen her kommer med.

Hvad angår punkt 3: Jeg forstod det sådan, at det er selve 2½-pct.-reguleringen pr. 1. juli, vi diskuterer just nu. I realiteten – det er sådan set interessant, når man tænker på, hvor mange timer vi bruger til meget grundigt at diskutere et finanslovsforslag – husker jeg det sådan, at den procent faktisk aldrig er blevet nævnt i debatten. Den er ikke indgået i nogen som helst del-aftale, regeringen har indgået med partier i Folketinget.